

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش خودکنترلی هیجانی بر ارتباطات جمعی و رفتارهای ناپه‌نچار در دانش آموزان دوره ابتدایی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش در آموزش ابتدایی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سعیده خجسته - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور

مهناز ارجمندی - کارشناس ارشد

خلاصه مقاله:

پیشینه و اهداف: پژوهش حاضر با هدف اثربخشی آموزش خودکنترلی هیجان بر ارتباطات جمعی و رفتارهای ناپه‌نچار در دانش آموزان پایه ششم ابتدایی انجام شد. روش ها: روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی و با استفاده از طرح‌های پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان پایه ششم ناحیه ۲ شهر کرمان، در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ بودند. تعداد ۳۰ نفر از دانش آموزان با استفاده از روش در دسترس انتخاب و در مرحله بعد با استفاده از روش انتساب تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ابزار اندازه گیری دو پرسشنامه مهارت اجتماعی ماتسون و همکاران (۱۹۸۳) و ارزیابی رفتاری راتر (۱۹۶۷) و پکیج مداخله تنظیم هیجان مبتنی بر مدل فرایند گروس (۲۰۰۷) در ۸ جلسه ۷۵ دقیقه ای ارائه شد. لازم به ذکر است که هر دو گروه پرسشنامه های مهارت اجتماعی ماتسون و همکاران (۱۹۸۳) و ارزیابی رفتاری راتر (۱۹۶۷) را به عنوان پیش آزمون تکمیل کردند. مشارکت کنندگان گروه آزمایش به مدت هشت جلسه ۹۰ دقیقه ای آموزش داده شدند، در حالی که در این مدت گروه کنترل در کلاس های آموزش خودکنترلی هیجانی شرکت نداشتند. بعد از پایان آموزش از هر دو گروه آزمایش و کنترل پس آزمون گرفته شد. داده های جمع آوری شده، با استفاده از تحلیل کواریانس چند متغیره مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: بر اساس یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که آموزش خودکنترلی هیجان بر ارتباطات جمعی و رفتارهای ناپه‌نچار در دانش آموزان پایه ششم ابتدایی اثربخش است. نتیجه گیری: با توجه به یافته های تحقیق پیشنهاد می شود، استفاده از آموزش مهارت های خودکنترلی هیجانی در کارگاه های آموزشی و تربیتی بیش از پیش مورد توجه معلمان، مربیان پرورشی و والدین قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

ارتباطات جمعی، آموزش خودکنترلی هیجانی، رفتارهای ناپه‌نچار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2041805>

